

POSUDEK

vedoucího na diplomovou práci

Jméno a příjmení studenta: Jiří Bukovský
Téma diplomové práce: Panování člověka a Boží Duch v myšlení Pavla z Tarzu
Vedoucí práce: Dr. Melmuk

Termín odevzdání posudků (2x): do čtvrtka 10.5.2007

(Poznámka: vzhledem k tomu, že studenti mají ze Studijního a zkušebního řádu právo jít k obhajobě i v případě záporných posudků, je bezpředmětné psát v závěru posudku „nedoporučuji k obhajobě“. V tomto případě může pedagog navrhnout známku „4“, tj. „neprospěl“. Děkujeme za pochopení.)

Diplomová práce Jiřího Bukovského má 74 stran textu, požadované summary v angličtině, solidně podloženou bibliografii domácí i zahraniční, seznam zkratk i transkripci hebrejských a řeckých slov.

Rozčlenění tématu se jeví jako přehledné, postupuje se od záměru, vyjádřeného v úvodu, k tradici pavlovského bádání. Myšlenka panování člověka a působení Božího Ducha je postupně analyzována v biblických souvislostech včetně přihlédnutí k mimokanonickým spisům. Jistě důležitá je přitom teze opírající se o biblické svědectví z období SZ, že ztráta (odstoupení) Božího ducha znamená konec legitimacy krále a jeho neschopnost plnit svůj úkol. Na základě myšlení Pavla z Tarzu líčí J. Bukovský Ježíše jako prvního člověka, který získává eschatologické lidství. V teologickém rozhovoru o relevantnosti apokalyptiky v Pavlově myšlení se opírá autor o plodný rozhovor mnohých novozákonních teologů (např. Bultmanna, Käsemanna, Sanderse aj.). Dá se říci, že autor vychází myšlenkově z typologie R. Scroggse Kristus – Adam, jak to ostatně nastiňuje již na str. 2.

Co se týče obsahové stránky, jde o promyšlenou teologickou reflexi. V dílčích pasážích bych měl tyto otázky či připomínky:

- na str. 25 píše J. Bukovský o části Iz 1-12 jako ucelené sbírce z 8. stol. př. Kr., ale na další str. při analýze textu Iz 11, 1-9 klade tento oddíl do doby exilní, není v tom nesoulad?;
- na str. 27, kde se píše o panování člověka jako hlavním určení vyplývajícím z tzv. první stvořitelské zprávy, objevuje se dnes často interpretace ve smyslu nikoli panovat, ale spravovat. Autor se ale k tomu nevyjadřuje.
- na str. 28 jde o analýzu Ž 8. Polemizoval bych s autorem, pokud jde o tvrzení, že v 6. verši (Bůh, příp. anděl) jde jen o otázku vhodnějšího či méně vhodného překladu do češtiny. Zajímalo by mne např. v této souvislosti hlubší srovnání s Gn 1, 26.
- otázka eschatologického lidství – na str. 44 se píše, že není nijak zvlášť spojováno s Božím duchem, ale jak to tedy propojit s NZ poselstvím o Ježíši Kristu, ve kterém dle NZ výpovědí působil Boží duch i Kristovo (tedy eschatologické) lidství?

Po formální stránce splňuje práce požadavky na magisterské práce tohoto druhu. Dochází občas k překlepům: např. str. 6 prokázaly (správně prokázali), str. 15 určitou (správně určitý), str. 16 Schweitzerovy (správně Schweitzerovi) atd. Stylistické vyjádření je někdy neobratné: např. str. 21: „Že král vykonával jisté kultické funkce do kultu zasahoval...“ Důsledné uvádění myšlenek a hypotéz v 1. os. plurálu je samozřejmě možné, ale může pak vzbuzovat i nesprávný dojem, že jde o kolektivní dílo.

Celkově se domnívám, že práce je poměrně zdařilá a přikláním se k hodnocení výborně.

ThDr. Petr Melmuk, Th.D.

Praha, 9.5.2007